

вено имать по два вида, а нѣкои и по три; така: *сѣмъ* (неопредѣленъ видъ) има *сѣвамъ* (многократенъ видъ); *срѣщамъ* (опредѣленъ видъ); *срѣщамъ* (многократенъ видъ); *обычаемъ* (многокр.) *обычямъ* (опредѣленъ) *обыкнувамъ* (учащателенъ) и пр.

92. Дѣйствіе-то ся изрича или *изявительно* съ показваніе врѣмя-то; като: ты *ходишь*, азъ *пишю*; мы *бѣгаемъ* и пр. или *повелительно* съ заповѣданіе да ся врьши дѣйствіе-то; като: *ходи, пиши, бѣгайте*. Тыя различни начини, по кои-то ся казва дѣйствіе-то, наричатъ *наклоненіе*. И така наклоненія сѣ двѣ: *изявительно* и *повелительно*.

93. Врѣмена собственно сѣ три: *настояще*, *прѣминѣло* и *бѣдѣще*; като: *ходѣ* (наст.); *ходяхъ*, *ходихъ*, *ходилъ* сѣмъ, *ходилъ* бѣхъ (прѣминѣло) *щѣ* *ходѣ*, *ходи-щѣ* (бѣдѣще).

94. Настоящее показва, че дѣйствіе-то ся врьши въ това врѣмя кога ся говори; като: *пишю* (сега).

95. Прѣминѣло врѣмя има пять вида:

а) *Прѣминѣло неокончательно*, кое-то показва дѣйствіе-то, че ся врьшило нѣкога, въ заминѣло врѣмя; като: *писяхъ*.

б) *Прѣминѣло окончательно* показва дѣйствіе-то, че ся сврьшило за всегда; като: *писалъ*.